

16 Ιουλίου 2015

Οι αγώνες των γυναικών στην Ινδία για αξιοπρέπεια

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1fnQvqN>]

Ινδικός φεμινισμός

Ο Ινδικός φεμινισμός είναι το κίνημα εκείνο των ινδουϊστριών γυναικών, το οποίο αποσκοπεί να ανατρέψει τις περί την θέση και τον ρόλο της γυναίκας αντιλήψεις που επιβάλλει η ινδουιστική θρησκευτική παράδοση.

Με την εδραίωση της ινδικής ανεξαρτησίας οι γυναίκες κινήθηκαν προς την κατεύθυνση της διεκδίκησης ίσων διακαιωμάτων με τους άνδρες. Αν και με το σύνταγμα του 1950 κατοχυρώθηκε η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, δεν δρομολογήθηκε η συγκρότηση ενός νέου ινδουιστικού οικογενειακού δικαίου (Hindu Code Bill). Έτσι αιτήματα που συνδέονταν με την αύξηση του μέσου ορίου ηλικίας προς αρραβώνα και γάμου, το δικαίωμα της γυναίκας να αιτήσει την έκδοση διαζυγίου και αλλαγές στην νομοθεσία σχετικά με την προικοδότηση και την κληρονομιά, δεν υλοποιήθηκαν.

Στις δεκαετίες του 1970 και 1980 πολιτικοποιημένες και μορφωμένες γυναίκες προέβησαν σε συγκρότηση συλλόγων και ομάδων, ανεξαρτήτως κάστας, σε πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά, αγωνιζόμενες κατά της απόδοσης προίικας, της κακομεταχείρισης γυναικών, του βιασμού. Σταθμός στην ιστορία του Ινδικού φεμινιστικού κινήματος ήταν η έκδοση του "Manushi", το 1978, ενός περιοδικού για τις γυναίκες από γυναίκες.

Γενικότερα, η θέση της γυναίκας στην ινδική κοινωνία

Στην Ινδία, οι προσυμφωνημένοι γάμοι πάντοτε προτιμώνται κι οι γάμοι από αγάπη θεωρούνται ζήτημα που προκαλεί κοινωνική ενόχληση. Πολλοί Ινδοί υποστηρίζουν ότι οι προσυμφωνημένοι γάμοι είναι πιο επιτυχημένοι από τους γάμους στη Δύση, ιδίως αν πάρει κάποιος υπόψη τα τεράστια ποσοστά διαζυγίων. Η ρομαντική αγάπη δεν οδηγεί κατ' ανάγκη σ' ένα καλό γάμο και συχνά αποτυγχάνει, όταν το πάθος υποχωρεί. Μια ανύπαντρη κόρη φέρνει ντροπή στην οικογένειά της κι είναι βάρος. Από τη στιγμή, όμως, που θα παντρευτεί, θεωρείται ιδιοκτησία των πεθερικών της. Σε αυτό το πλαίσιο, οι ανύπαντρες, διαζευγμένες, μόνες ή άπιστες γυναίκες αντιμετωπίζονται ως παρίες. Το να ζεις με τον σύντροφό σου εκτός γάμου είναι ακόμη ουσιαστικά ανήκουστο.

Κατά τη διάρκεια του γάμου, ο πατέρας της νύφης είναι υποχρεωμένος να πληρώσει προίικα με τη μορφή μεγάλου χρηματικού ποσού, επίπλων, κοσμημάτων και ακριβών οικιακών ειδών- ακόμη και σπιτιών και ακριβών διακοπών στο

εξωτερικό στον γαμπρό. Κι όμως, η φράση «το κάψιμο της νύφης», επινοήθηκε στην Ινδία αφότου είτε οι σύζυγοι ή τα πεθερικά πολλών νεαρών νυφών πυρπόλησαν τα σάρι που εκείνες φορούσαν, εξαιτίας της αποτυχίας των πατεράδων τους να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις μιας υψηλότερης προίκας. Καθώς υπάρχει το έθιμο της κοινής οικογένειας, μια νύφη έχει να αντιμετωπίσει τα τυραννικά πεθερικά της. Παρόλα αυτά η παραδοσιακή ινδική κοινωνία απορρίπτει τις διαζευγμένες. Σε ό,τι αφορά τη σεξουαλικότητα, ο ενεργός ρόλος της γυναίκας ποτέ δεν ήταν αποδεκτός και δε θεωρείται ότι η γυναίκα πρέπει να εκφράζει ανοιχτά τις σεξουαλικές της επιθυμίες.

Τους απαγορεύεται, εξάλλου, να συμμετέχουν σε θρησκευτικές τελετουργίες. Στον τομέα της πολιτικής, αν και όλα τα κόμματα έχουν στο προγραμματικό επίπεδο δεσμευτεί ότι θα διαθέσουν το 33% των εδρών στην Κάτω Βουλή και σε όλα τα κρατικά νομοθετικά σώματα σε γυναίκες, αυτό δεν έχει γίνει νόμος, γιατί τα κόμματα που κυριαρχούνται από άντρες είναι αντίθετα. Στα οικονομικά, αν και επιτρέπεται στις γυναίκες να δουλεύουν εκτός σπιτιού, τους αρνούνται τα δικαιώματά τους σε οικιακά ζητήματα. Η γυναίκα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την κουζίνα, ακόμη κι αν εργάζεται και χρειάζεται γι' αυτό το λόγο να βρίσκεται εκτός σπιτιού. Ο άντρας, ακόμη κι αν είναι άνεργος, δε μαγειρεύει, γιατί υποτίθεται ότι κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στον ανδρισμό του. Σύμφωνα με το νόμο, ωστόσο, οι γιοι κι οι κόρες έχουν ίσα δικαιώματα στην πατρική περιουσία, αλλά, ακόμη και τώρα, στην πράξη η ιδιοκτησία αλλάζει χέρια από τον πατέρα στον σύζυγο κι έπειτα στον γιο κι ο ρόλος της κόρης ή της νύφης δεν είναι αποδεκτός. Αυτές είναι ορισμένες κοινωνικές συνθήκες που διαφοροποιούν τον ινδικό από το δυτικό φεμινισμό.

Μια γυναίκα δολοφονείται κάθε ώρα, λόγω προίκας

Μια γυναίκα δολοφονείται κάθε ώρα στην Ινδία για διαφορές σε θέματα προίκας, ένα παλιό έθιμο, που παρότι έχει απαγορευθεί με νόμο, συνεχίζει να εφαρμόζεται. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Εθνικού Γραφείου Εγκλημάτων, τον περασμένο χρόνο, έχασαν τη ζωή τους 8.233 γυναίκες για διαφορές που σχετίζονται με αυτό το έθιμο. Όπως δήλωσε η Suman Nalwa, αξιωματικός της αστυνομίας στο Νέο Δελχί, υπεύθυνη για δολοφονίες γυναικών, η προίκα εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. «Ακόμη και εξαιρετικά μορφωμένοι άνθρωποι δεν λένε όχι στην προίκα», λέει.

Κάθε χρόνο εκατοντάδες Ινδές καίγονται ζωντανές από τους συζύγους τους, που θεώρησαν ότι εξαπατήθηκαν από τους συγγενείς της γυναίκας τους και δεν πήραν την προίκα που είχαν συμφωνήσει.

Σύμφωνα με τις οργανώσεις για τα δικαιώματα των γυναικών, οι ανθρωποκτονίες αυξάνονται σταθερά, λόγω των νομοθετικών κενών, των καθυστερήσεων στην εκδίκαση των αγωγών και του χαμηλού ποσοστού των καταδικών. Σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, το ποσοστό καταδίκης για τα εγκλήματα αυτά φτάνει μόλις το 32%.

Επιφανειακά το μέλλον το γυναικών στην Ινδία εμφανίζεται δυσοίωνο αλλά υπάρχει ένας εξισορροπητικός παράγοντας, η αυξανόμενη επαναστατική κίνηση μεταξύ των ίδιων των γυναικών. Γυναίκες που είναι διατεθειμένες να παλέψουν, να αντισταθούν και να αντιπαρατεθούν με μία κοινωνική πραγματικότητα που υπονομεύει την ίδια την ύπαρξή τους. Έχουν σημειώσει νίκες τα τελευταία είκοσι χρόνια, από την εποχή της εκστρατείας τους ενάντια στην αναβίωση του Sati το 1987. Έχουν δημιουργήσει ένα κίνημα, βασισμένο σε ένα δίκτυο περιφερειακών ομάδων και ΜΚΟ το οποίο προορίζεται να προκαλέσει στα αμέσως επόμενα χρόνια αναταραχή στην υπάρχουσα ισορροπία δυνάμεων. Στο μεταξύ, ο δρόμος που πρέπει να διανυθεί παραμένει δύσβατος, γεμάτος παγίδες και ανηφορικός.